

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 20 czerwca 1883.

95.

Ustawa z dnia 21 maja 1883,

o wystawieniu w Wiedniu budynku rządowego dla poczty i do innych celów urzędowych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowilem i stanowią co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd, aby o fundusze w sumie aż do 350.000 zł. potrzebne na wystawienie w Wiedniu budynku rządowego dla poczty i do innych celów urzędowych, postarał się w taki sposób, iżby odsetki od tych kosztów budowy najwięcej pięć od sta wynosiły i dług umorzony został w najwięcej dwudziestu pięciu ratach rocznych.

§. 2.

Kwoty rat rocznych, do wypłaty przypadające, zamieszczać należy corocznie w preliminarzu państwa a to w etacie ministerstwa handlu, wydatek zaś na czynsze najmu, w preliminarzu państwa dla ministerstwa handlu dotychczas zamieszczane, zmniejszyć przynajmniej o kwotę tych rat rocznych.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej, nabywającej mocy od dnia ogłoszenia, porucza się Ministrowi handlu.

Wiedeń, dnia 21 maja 1883.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

96.**Ustawa z dnia 26 maja 1883,**

o wystawieniu w Wiedniu budynku na pomieszczenie szkoły przemysłowej rządowej, seminaryum nauczycielskiego żeńskiego i szkoły przygotowawczej do szkoły artystyczno-przemysłowej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, aby o fundusze w sumie aż do 300.000 zł. potrzebne celem wystawienia w Wiedniu budynku na pomieszczenie szkoły przemysłowej rządowej, seminaryum nauczycielskiego żeńskiego i szkoły przygotowawczej do szkoły artystyczno-przemysłowej, postarał się w taki sposób, iżby odsetki od tych kosztów budowy wynosiły najwięcej pięć od sta i dług umorzony został w ratach rocznych najwięcej trzydziestu i jednej.

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy od dnia ogłoszenia, porucza się Ministrowi wyznań i oświecenia, tudzież Ministrowi skarbu.

Schönbrunn, dnia 26 maja 1883.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Conrad r. w.

Dunajewski r. w.

97.**Ustawa z dnia 26 maja 1883,**

o wyznaczeniu dotacyi dodatkowej na otoczenie rusztowaniem dzwonnicy w Spljecie.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

Artykuł I.

Na pokrycie nieprzewidzianego w ustawie skarbowej wydatku na rok 1883, wyznacza się następującą dotacyą dodatkową:

Rozdział IX, ministerstwo wyznań i oświecenia.

Rozdział XI, fundacye i dopłaty na potrzeby wyznania katolickiego.

§. 2. Dopłaty.

Wydatek nadzwyczajny na otoczenie rusztowaniem monumentalnej dzwonnicy w Spljecie, pierwsza rata 20.000 zł.

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi wyznań i oświecenia, tudzież Ministrowi skarbu.

Schönbrunn, dnia 26 maja 1883.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Conrad r. w.

Dunajewski r. w.

98.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 28 maja 1883, o zmianach w kierowaniu służbą nadzorczą na granicy cłowej w Galicyi i w kontroli nad tąż służbą.

W skutek Najwyższego postanowienia z dnia 23 lipca 1882, ustanawia się, począwszy od dnia 1 lipca 1883 do kierowania służbą straży skarbowej wzdłuż linii cłowej w Galicyi i kontroli nad tąż służbą, komisarzy skarbowych starszych, mających wyznaczone okręgi urzędowe w dołączonym przeglądzie wyszczególnione, którzy nazywać się będą „naczelnikami sekcyjnymi straży skarbowej“ i podlegać będą bezpośrednio tej dyrekcji skarbowej powiatowej, w której okręgu leży ich okrąg urzędowy (sekcya straży skarbowej).

Dunajewski r. w.

Przegląd

sekcyj straży skarbowej w Galicyi do kierowania służbą nadzorczą pograniczną i kontroli nad nią.

W okręgu skarbowym	Siedziba urzędowa naczelnika sekcyjnego straży granicznej	Do tej sekcji straży skarbowej należą	
		Okręgi kontroli straży skarbowej	Okręgi sądowe
krakowski	Chrzanów	oświęcimski, chrzanowski, krakowski (okolice)	oświęcimski, chrzanowski, krzeszowicki, liseicki (po części), krakowski (po części)
tarnowski	Brzesko	bocheński, brzeski, dąbrowski, mielecki	nicołomicki, wiśnicki, brzeski, dąbrowski, mielecki
rzeszowski	Nisko	tarnobrzęski, niżański, łańcucki	radomyski, rozwałdowski, tarnobrzęski, niżański, ulanowski, łańcucki, leżajski, przeworski
przemyski	Lubaczów	rawski, lubaczowski	niemirowski, rawski, ulnowski, cieszanowski, lubaczowski, sieniawski (po części)
brodzki	Radziechów	bełski, sokalski, radziechowski, łopatyński, brodzki, załoziecki	bełski, sokalski, radziechowski, brodzki, łopatyński, oleski (po części), załoziecki, zborowski
tarnopolski	Grzymałów	zbaraski, grzymałowski, husiatyński	nowosielski, zbaraski, grzymałowski, skałacki, husiatyński, kopeczyniecki
kołomyjski	Skała	mielnicki, skałski	borszczowski, mielnicki

99.**Ustawa z dnia 29 maja 1883,**

uwalniająca czasowo od opłaty podatku zarobkowego i dochodowego trudniących się żegluga na morzu parowcami w krajach tutejszych wybudowaniami.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Trudniących się żegluga na morzu parowcami, zbudowaniami w obszarze królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, gdy ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej, uwalnia się od opłaty podatku zarobkowego i dochodowego, o ile te parowce składają się z żelaza wyłącznie krajowego, na lat piętnaście, jeżeli zaś są inne, na lat dziesięć, licząc od dnia wygotowania świadectwa wpisu owego okrętu.

§. 2.

Od tego dobrodziejstwa wyjąmuje się żeglujących

- a) parowcami, których kursa Rząd wspiera;
- b) parowcami, których budowę już rozpoczęto, gdy ustawa niniejsza zaczęła obowiązywać.

§. 3.

Ustawa niniejsza nabywa mocy od dnia ogłoszenia i obowiązywać będzie aż do dnia 31 grudnia 1887.

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom skarbu i handlu.

Wiedeń, dnia 29 maja 1883.

Franciszek Józef r. w

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Pino r. w.

100.

**Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z dnia
31 maja 1883,**

tyczące się pobierania cła od towarów w opakowaniach wewnętrznych, podlegających cłu przeszło 15 zł. od 100 kilogr. wynoszącemu i większemu niż cło od towaru.

Stósownie do ustępu 5go §fu 26go przepisu wykonawczego do austriacko-węgierskiej Taryfy cłowej z dnia 25 maja 1882 (Dz. u. p. Nr. 49), gdy towary nadchodzą w opakowaniach wewnętrznych, podlegających cłu przeszło 15 zł. od 100 kilogramów wynoszącemu i przeto większemu niż cło od towaru, pobierać

należy cło osobno od opakowania wewnętrznego a osobno od towaru w niem zawartego; jeżeli zaś towaru nie można odłączyć od takiego opakowania, wymierzyć trzeba cło podług wyższej stopy taryfy. Ze jednak są takie towary, które wprawdzie można odłączyć od ich wewnętrznego opakowania, lecz tylko z trudnością i ze znaczną stratą czasu, przeto dla ułatwienia obrotu pozwala się w porozumieniu z interesowanemi ministerstwami królewsko węgierskiemi skarbu i handlu, aby na przyszłość, gdy nadejdą towary w takich opakowaniach, jeżeli przesyłka składa się z oznaczonej, w deklaracyi towarowej podanej ilości jednakowych pudełek, kartonów itp. a których oraz średni ciężar jest jednakowy, wyjmowano z opakowania tylko część przesyłanego towaru celem rzeczywistego oznaczenia wagi czystej towaru i opakowań tejże części i aby następnie, na podstawie wyniku, obliczano ogólną wagę czystą opakowań wewnętrznych, jakoteż towaru celem wymierzenia należytości cła wchodowego.

Dunajewski r. w.

Pino r. w.

101.

Ustawa z dnia 1 czerwca 1883,

pozwalająca na używanie udziałowych zapisów dłużnych pożyczki krajowej dalmatyńskiej w sumie 250.000 zł. do lokowania dla korzyści kapitałów fundacyjnych sierocych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje :

§. 1.

Udziałowe zapisy dłużne pożyczki, którą sejm dalmatyński postanowił zaciągnąć w sumie aż do 250.000 zł. na pokrycie kosztów budowy nowych szpitali w Zadarze, Szebeniku i Dubrowniku, tudzież na restauracyą szpitalu w Splecie, mogą być używane do lokowania dla korzyści kapitałów fundacyjnych zakładów pod nadzorem publicznym zostających, tudzież pieniędzy sierocych, powierniczych i depozytowych a według kursu giełdowego, jednak nie po nad wartość imienną, także na kaucyje służbowe i przemysłowe.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i skarbu.

Schönbrunn, dnia 1 czerwca 1883.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pražák r. w.

Dunajewski r. w.

102.**Ustawa z dnia 1 czerwca 1883,**

o wyznaczeniu dotacyj dodatkowych na dokończenie przystawienia i wystawienia budowli w instytucie patologiczno-anatomicznym uniwersytetu wiedeńskiego, tudzież na urządzenie wewnętrzne i uposażenie naukowe tegoż instytutu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje :

Artykuł I.

Na pokrycie w roku 1883 niektórych wydatków w ustawie skarbowej nieprzewidzianych, wyznacza się następujące dotacye dodatkowe z prawem czerpania aż do końca marca 1885:

Rozdział IX, Ministerstwo wyznań i oświecenia.

Tytuł 14, Szkoły główne.

§. 1, Uniwersytet wiedeński.

Wydatek nadzwyczajny :

Na dokończenie przystawienia i wystawienia budowli w instytucie patologiczno-anatomicznym uniwersytetu, oprócz drugiej raty na budowę w sumie 30.000 zł. w ustawie skarbowej na rok 1883 wyznaczonej 50.000 zł.

Wydatek nadzwyczajny :

Na urządzenie wewnętrzne i uposażenie naukowe instytutu patologiczno-anatomicznego, pierwsza rata 30.000 zł.

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi wyznań i oświecenia i Memu Ministrowi skarbu.

Schönbrunn, dnia 1 czerwca 1883.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Conrad r. w.

Dunajewski r. w.

103.**Ustawa z dnia 1 czerwca 1883,**

o budowie odnogi kolei rządowej istryjskiej z Herpelje do Tryestu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje :

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, aby nakładem rządowym, preliminowanym w sumie łącznej 3,340.000 zł., przyjętej za nieprzekraczalną, wybudował odnogę kolei

rządowej istryjskiej od stacyi Herpelje-Kosina do Tryestu jako kolej miejscową ze szlakiem normalnym.

Artykuł II.

Za warunek wybudowania odnogi w artykule I wzmiankowanej, kładzie się, aby miasto Tryest zapewniło na pokrycie tych kosztów świadczenia, których wartość pieniężna wynosić ma najmniej pięć od sta powyższej sumy nieprzekraczalnej.

Świadczenie polegać może na tem, że miasto Tryest odstąpi Rządowi na budowę powyższej odnogi prawo bezpłatnego używania wszystkich gruntów gminnych, które będą potrzebne do wybudowania kolei i pod zakłady kolejowe, jakoteż prawo bezpłatnego użycia wybrzeży celem połączenia nowego dworca z dworcem kolei południowej a względnie z nowym portem tryestyńskim.

Artykuł III.

Budowa odnogi, w artykule I wzmiankowanej, rozpoczęta być ma w r. 1883 a ukończona w ciągu lat trzech.

Artykuł IV.

Na uzupełnienie przygotowawczych robót technicznych i wypracowanie projektu szczegółowego odnogi, w artykule I wzmiankowanej, wyznacza się Rządowi na rok 1883 dotacją w sumie 30.000 zł., z której, o ile nie będzie całkiem wyczerpana do końca marca 1884, można czerpać jeszcze do końca marca 1885, w tym razie jednak tak ma być uważana, jak gdyby wyznaczona była w preliminarzu 1884 r. i przeto policzona być ma na karb tego ostatniego roku.

Kwoty, użyć się mające na rachunek wyznaczonej dotacji, wziąć trzeba tymczasowo z zasobów kasowych, o ile zaś byłoby to niemożliwe, zaciągnąć dług nieustalony, który zwrócony będzie w swoim czasie z przychodów stanowiącej czynności kredytowej, wykonać się mającej na wybudowanie pomienionej kolei.

Artykuł V.

Wszystkie kontrakty, podania i dokumenty, tyczące się skupu gruntów, budowy i urządzenia kolei, która według artykułu I ma być wybudowana, uwalnia się od stępli i należytości, jakoteż darowana będzie opłata od przeniesienia własności odkupionych gruntów.

Artykuł VI.

Liniją kolei, będącą przedmiotem ustawy niniejszej, utrzymywać ma w ruchu Rząd na własny rachunek i utrzymywanie jej w ruchu może przekazać osobie prywatnej lub Spółce tylko na mocy ustawy, jeżeli w tym celu będzie wydana.

Artykuł VII.

Celem połączenia ruchu na liniach zachodniej sieci kolei państwa, rozdzielonych przez linią divicańsko-lublańską kolei południowej, zawrzeć należy ze Spółką kolei południowej umowę, upoważniającą zarząd kolei rządowych z prawem ustanawiania taryf, do przewożenia i dozwalania przewożenia całych pociągów.

gów lub pojedynczych wozów w obrocie przechodnim na rzeczonej linii kolei południowej, za opłatą stałego wynagrodzenia (kolejowego).

Jeżeliby umowa taka nie przyszła do skutku aż do końca 1884 roku, nadania rzeczonego prawa dochodzić można drogą wywłaszczenia.

Do postępowania w takim razie, jakoteż do obliczenia wynagrodzenia, zastosować należy przepisy ustawy z dnia 18 lutego 1878 (Dz. u. p. Nr. 30) o wywłaszczeniu celem budowy i utrzymywania w ruchu kolei żelaznych, w ten sposób, że

- a) przedmiot wywłaszczenia oznaczyć ma Władza administracyjna rządowa, w której obszarze leży większa według ilości kilometrów część powyższej linii kolei i że
- b) Trybunał pierwszej instancyi w siedzibie Władzy administracyjnej pod lit. a) wzmiankowanej, będzie właściwym do oznaczenia wynagrodzenia.

Wynagrodzenie stanowić ma renta roczna (kolejowe), płacona corocznie Spółce kolei południowej, dopóki powyższe prawo będzie wykonywane a wymierzona najmniej w kwocie, odpowiadającej udziałowi zarządu kolei rządowych w ogólnej ilości kilometrów csiowych, które wozy wszelkiego rodzaju, składające pociągi obu stron, przebyły w odcnym roku na linii divicańsko-lublańskiej, biorąc za podstawę oznaczenia rzeczywiste wydatki Spółki kolei południowej na gałęzie służby, sprawowanej na powyższej linii kolejowej, o ileby te gałęzie służby odnosiły się do obrotu przechodniego zarządu kolei rządowych, tudzież wydatek roczny w kwocie $5\frac{1}{16}$ od sta na oprocentowanie i umorzenie kapitału zakładowego na powyższą linią kolei wyłożonego.

Artykuł VIII.

Ustawa niniejsza nabywa mocy od dnia ogłoszenia.

Wykonanie onejże porucza się Ministrowi handlu i Ministrowi skarbu.

Schönbrunn, dnia 1 czerwca 1883.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Dunajewski r. w.

104.

Ustawa z dnia 4 czerwca 1883,

o wybudowaniu przeprawy w Bregencyi.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, aby zakłady potrzebne do urządzenia w Bregencyi przeprawy, licząc w to rozszerzenie dworca, jakoteż sprawienie parku okrętowego, potrzebnego do utrzymywania w ruchu tego zakładu i do przewozu osób

na jeziorze bodeńskim, jak niemniej wszelkie inne urzędnia, przywiódł do skutku na koszt państwa nakładem preliminowanym w sumie 820.000 zł., która uważana być ma za nieprzekraczalną.

Artykuł II.

Przeprawa, w artykule I wzmiankowana, ukończona być ma i oddana na użytek publiczny jednocześnie z koleją arlbergską, będącą przedmiotem ustawy z dnia 7 maja 1880 (Dz. u. p. Nr. 48).

Artykuł III.

Ustawa niniejsza nabywa mocy od dnia ogłoszenia.

Wykonanie onejże porucza się Ministrowi handlu i Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 4 czerwca 1883.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Dunajewski r. w.

105.

Ustawa z dnia 5 czerwca 1883,

o wybudowaniu kolei rządowej dalmatyńskiej od Sivericza do Kninu.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje :

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, aby celem przedłużenia dalmatyńskiej kolei rządowej, wybudował kosztem państwa kolej rządową z Sivericza do Kninu, jako drugorzędną ze szlakiem normalnym.

Artykuł II.

Na uzupełnienie przygotowawczych robót technicznych, mianowicie na wypracowanie projektu szczegółowego, wyznacza się Rządowi na rok 1883 dotacją w sumie 20.000 zł., z której, o ile nie będzie całkiem wyczerpana do końca 1883 roku, można czerpać jeszcze do końca marca 1885, w tym razie jednak tak ma być uważana, jak gdyby wyznaczona była w preliminarzu 1884 roku, i przeto policzona być ma na karb tego ostatniego roku.

Kwoty, użyć się mające na rachunek wyznaczonej dotacji, wziąć trzeba tymczasowo z zasobów kasowych, o ile zaś byłoby to niemożliwe, zaciągając dług nieustalony, który zwrócony będzie w swoim czasie z przychodów stanowiącej czynności kredytowej, wykonać się mającej na wybudowanie pomienionej kolei.

Artykuł III.

Wszystkie kontrakty, podania i dokumenty, tyczące się skupu gruntów, budowy i urzędnia kolei, która według artykułu I ma być wybudowana, uwalnia

się od stępli i należytości, jakoteż darowana będzie opłata od przeniesienia własności odkupionych gruntów.

Artykuł IV.

Liniją kolei, będącą przedmiotem ustawy niniejszej, utrzymywać ma Rząd w ruchu na własny rachunek i to utrzymywanie jej w ruchu może przekazać osobie prywatnej lub Spółce tylko na mocy ustawy, jeżeli w tym celu będzie wydana.

Artykuł V.

Ustawa niniejsza nabywa mocy od dnia ogłoszenia.

Wykonanie onejże porucza się Ministrowi handlu i Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 5 czerwca 1883.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Dunajewski r. w.

106.

Ustawa z dnia 7 czerwca 1883,

o ulgach i warunkach budowy kolei miejscowej z Hanuszowic do granicy państwa ku Ziegenhalsowi.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

Artykuł I.

Upowaznia się Rząd, aby wziął udział w zebraniu kapitału na budowę projektowanej przez austryacką Spółkę kolei miejscowych w Pradze, kolei miejscowej, od stacyi w Hanuszowicach na kolci granicznej morawskiej, przez Freiwaldau, do austryacko-pruskiej granicy państwa, z uściem do sieci kolei pruskich w kierunku Ziegenhalsu, a to przez udzielenie pożyczki hipotecznej w sumie sześćset tysięcy (600.000) złotych wal. austr. z funduszw państwa.

Za warunek tego udziału skarbu państwa kładzie się, aby kwota kosztów, po odliczeniu przychodu za 4½ procentowe, odsetki w biletach niosące obligacye z prawem pierwszeństwa, które za sumę imienną 2,400.000 zł. austryacka Spółka kolei miejscowych w obieg wypuści, jakoteż po odliczeniu pożyczki rządowej w sumie 600.000 zł. jeszcze pozostała, a w sumie 300.000 zł. preliminowana, o ileby nie została pokryta niezwrotnemi dodatkami krajów Morawii i Szląska, zebrana była bez obciążenia skarbu państwa i aby w razie wypuszczenia w obieg na ten cel papierów publicznych, miały one prawo do odsetek tylko w miarę zyskowności kolei.

Artykuł II.

Pożyczka hipoteczna, którą Rząd w myśl artykułu I udzieli i która zabezpieczona będzie z prawem zastawu w księdze kolei żelaznych na karcie dla kolei miejscowej z Hanuszowic do granicy państwa, otworzyć się mającej, zwrócona

być ma w przeciągu lat sześćdziesięciu (60) w ratach równych z odsetkami po pięć od sta, odsetki jednak tylko wtedy i o tyle będą płacone, o ile czysty dochód roczny kolei przewyższy wydatek na oprocentowanie po cztery i pół od sta a oraz na amortyzacyą obligacyj z prawem pierwszeństwa za sumę dwa miliony czterysta tysięcy (2,400.000) złotych wal. austr. papierami, jakoteż na przerzezonony zwrót pożyczki skarbowej.

Zaległe odsetki od pożyczki skarbowej opłacone być mają z czystych dochodów, jeżeli pozostaną jeszcze po opłaceniu bieżących odsetek od teje, atoli odsetki od odsetek nie mają być liczone.

Artykuł III.

Pożyczka hipoteczna, którą Rząd ma udzielić w myśl artykułu I, wypłacona będzie w dwóch połowach, to jest po trzysta tysięcy (300.000) złotych wal. austr. w przeciągu ośmiu dni po dokonaniu policyjno-technicznej rewizyi całej kolei, tudzież linii aż do Ziegenhalsu i w przeciągu ośmiu dni po urzędowem sprawdzeniu robót, w żadnym jednak razie przed upływem 1884 roku.

Sumy te wyda Rząd za niestęplowanemi potwierdzeniami odbioru.

Artykuł IV.

Kolej żelazna z Hanuszowic do granicy państwa, w artykule I wzmiankowana, która wybudowana będzie jako miejscowa ze szlakiem normalnym, ukończona być ma i oddana na użytek publiczny w przeciągu dwóch lat i pół, licząc od dnia nadania koncesyi.

Artykuł V.

Ustawa niniejsza nabywa mocy od dnia ogłoszenia.

Wykonanie onejże porucza się Ministrowi handlu i Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 7 czerwca 1883.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Dunajewski r. w.

107.

Ustawa z dnia 7 czerwca 1883,

o budowie kolei żelaznej stryjsko-beskidzkiej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowilem i stanowią co następuje:

Artykuł I.

Upoważnia się Rząd, aby wybudował kosztem państwa kolej żelazną od Stryja na Skole do granicy galicyjsko-węgierskiej pod Beskidem.

Artykuł II.

Na uzupełnienie robót przygotowawczych technicznych, mianowicie na wypracowanie projektu szczegółowego, wyznacza się Rządowi na rok 1883 dotacją w sumie 100.000 zł., z której, o ile nie będzie całkiem wyczerpana do końca marca 1884, można jeszcze czerpać do końca marca 1885, w tym jednak razie, tak ma być uważana, jak gdyby wyznaczona była w preliminarzu 1884 roku i przeto policzona być ma na karb tego ostatniego roku.

Kwoty, użyć się mające na rachunek wyznaczonej dotacji, wziąć trzeba tymczasowo z zasobów kasowych, o ile zaś byłoby to niemożliwe, zaciągnąć dług nieustalony, który zwrócony będzie w swoim czasie z przychodów stanowiącej czynności kredytowej, wykonać się mającej na budowę pomienionej kolei, jakoteż linii kolejowych, będących przedmiotem ustawy z dnia 28 grudnia 1881 (Dz. u. p. Nr. 150) i ich odnóg.

Artykuł III.

Wszystkie kontrakty, podania i dokumenty, dotyczące się skupu gruntów budowy i urządzenia kolei, która według artykułu I ma być wybudowana, uwalnia się od stępli i należności, jakoteż darowana będzie oplata od przeniesienia własności odkupionych gruntów.

Artykuł IV.

Kolej żelazną, będącą przedmiotem ustawy niniejszej, utrzymywać ma Rząd w ruchu na własny rachunek i to utrzymywanie jej w ruchu może przekazać osobie prywatnej lub Spółce, tylko na mocy ustawy, jeżeli w tym celu będzie wydana.

Artykuł V.

Ustawa niniejsza nabywa mocy od dnia ogłoszenia.

Wykonanie onejże porucza się Ministrowi handlu i Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 7 czerwca 1883.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Dunajewski r. w.

108.

Ustawa z dnia 10 czerwca 1883,

o portowem, które opłacane być ma w portach austriackiego wybrzeża morskiego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Każdy okręt, do portu austriackiego zawijający, winien właściwym c. k. czynnikom portowym i zdrowotnym morskim opłacić portowe w myśl przepisów ustawy niniejszej.

§. 2.

Portowe będzie wymierzane dla każdego z osobna okrętu na podstawie jego pojemności w tonach netto, oznaczonej podług przepisów o wymierzaniu pojemności okrętów, dla obszaru, w którym ustawa niniejsza obowiązuje, wydanych.

§. 3.

Obowiązek opłacenia portowego poczyna się od chwili przybycia okrętu do portu; wolno jednak opłacić portowe dopiero wtedy, gdy okręt odplywa.

Okręt nie może odpłynąć, dopóki portowe nie będzie opłacone.

Od statków, przez Rząd najętych, można opłacić portowe naraz przy końcu podróży, zamiast w każdym z osobna porcie, w tej podróży odwiedzionym, jeżeli Władza morska na to pozwoli.

Od okrętów, które w porcie zostają rozebrane lub z innych przyczyn nie odpływają napowrót w przeciągu trzech miesięcy, opłacić należy portowe po upływie trzech miesięcy, licząc od dnia przybycia.

§. 4.

O ile przepisy §§ów 5go i 6go nie mają być zastosowane, portowe wynosi:

a) od statków krajowych, tudzież zagranicznych z temi na równi będących, gdy pojemność wynosi od:

26	aż do	50 ton	4 centy	} od tonny angielskiej;
51	" "	100 "	8 centów	
101	" "	150 "	15 "	
151	" "	200 "	20 "	
201	" "	300 "	25 "	
301	" "	400 "	30 "	
		nad 400 "	38 "	

b) od okrętów zagranicznych, nie zostających na równi z krajowemi po 1 zł. 50 c. od każdej tonny angielskiej.

§. 5.

Od okrętu, który już w porcie krajowym albo tylko wziął albo tylko na ląd wysadził ładunek i w ciągu tej samej podróży nie zatrzymując się w porcie zagranicznym, wykonywa tę samą czynność w jednym lub więcej portach krajowych, opłacić należy w każdym z tych ostatnich portów, gdy pojemność wynosi od:

26	aż do	100 ton	1 cent	} od tonny angielskiej.
101	" "	200 "	2 centy	
201	" "	300 "	3 "	
301	" "	400 "	4 "	
		nad 400 "	5 centów	

Takież samo portowe opłacić należy od okrętu, który nie nabiera ani nie wysadza ładunku a z przyczyny upływu ustanowionego terminu 72godzinnego nie może już żądać zupełnego uwolnienia, stósownie do §fu 7go e).

§. 6.

Od parowców krajowych, jakoteż zagranicznych z niemi na równi będących, które według rozkładu podróży naprzód ogłoszonego, odbywają kursa peryody-

czne dla przewozu towarów lub podróży, z portów austriackich do oznaczonych portów austriackich, nie zatrzymując się w portach pośrednich zagranicznych, opłaca się portowe za każdą taką podróż peryodyczną, skoro okręt wróci do portu, z którego wypłynął, bez względu na to, do ilu portów zawijał, a mianowicie, gdy pojemność wynosi od:

26 aż do 100 ton	2 centy) od tonny angielskiej.
101 „ „ 150 „	10 centów	
151 „ „ 200 „	14 „	
201 „ „ 300 „	16 „	
301 „ „ 400 „	20 „	
nad 400 „	25 „	

Jeżeli parowiec odbywa w tym samym dniu kilka takich kursów peryodycznych, opłaca się tylko portowe przypadające za jeden kurs.

Portowe za kursa peryodyczne parowców można także opłacać naraz miesięcznie, jeżeli Władza morska na to pozwoli.

§. 7.

Od opłaty portowego są uwolnione:

- a) wszystkie okręty krajowe, jakoteż zagraniczne z niemi na równi zostające, których pojemność nie przenosi 25 ton, tudzież statki krajowe, używane do umniejszania ładunku, do rybołóstwa, do przewożenia świeżych ryb lub nęty i barki przeznaczone do żeglugi wewnętrznej na kanałach i rzekach, nie udające się na morze;
- b) parowce, które okręt holują lub bezpośrednio wracają do portu, z którego wypłynęły dla holowania okrętu, jeżeli ani nie biorą ani nie wysadzają ładunku i to bez względu na to, jak długo stoją próżno w porcie;
- c) statki skarbowe austriackie, wszelkie austriacko-węgierskie i zagraniczne okręty wojenne, jakoteż statki istniejącymi rozporządzeniami lub pod szczególnymi warunkami uwolnione od opłaty portowego, mianowicie zaś jachty, jeżeli nie służyły do wykonania czynności handlowej;
- d) statki krajowe i zagraniczne, które zawijają do portu z powodu niezdatności do żeglugi i mają być naprawione lub rozebrane albo rozłożone, jeżeli przy tem nie biorą ani nie wysadzają ładunku;
- e) okręty, które nie wzięwszy ani nie wysadziwszy ładunku, odpływają w ciągu 72 godzin po przybyciu i także gdy chorych pasażerów zabierają lub wysadzają na ląd;
- f) wszystkie okręty, w warsztatach austriackich zbudowane tak w porcie, w którym zostały zaopatrzone w porządki lub w których zaopatrzenie ich ukończono, jakoteż w porcie, w którym zaczynają brać ładunek.

§. 8.

Z ogólnego przychodu, które portowe przynosi, sześć od sta wpływają do funduszu zapomogowego marynarskiego.

§. 9.

Prawa Rządu do wymierzania kwot, które z przyczyny niewłaściwego zastósowania ustawy albo wcale nie zostały ściągnięte albo w zmniejszonym wymiarze, przedawnia się w przeciągu roku od dnia, do którego należytość miała być zapłacona.

W ciągu tegoż samego okresu, strony dochodzić mogą rozszczeń swoich do zwrotu kwot, które zapłaciły, chociaż się nie należały.

§. 10.

Ustawa niniejsza nabywa mocy od dnia 1 lipca 1883; od tegoż dnia przestają obowiązywać wszystkie dotychczasowe przepisy o wymierzaniu i opłacaniu beczkowego i latarniowego, jakoteż należitości na rzecz policji zdrowia i kwarantanny.

§. 11.

Do póki przymierze cłowe i handlowe (artykuł VI ustawy z dnia 27 czerwca 1878, Dz. u. p. Nr. 62) istnieć nie przestanie, okręty i porty węgierskie zostawać będą na równi z austriackimi pod względem opłaty portowego.

§. 12.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi handlu.

Wiedeń, dnia 10 czerwca 1883.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

109.**Ustawa z dnia 10 czerwca 1883,**

o wyznaczeniu dotacyi dodatkowej do preliminarza c. k. ministerstwa handlu 1883 roku na rozpoczęcie budowy odnóg kolei transwersalnej galicyjskiej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

Artykuł I.

Na pokrycie nieprzewidzianych w preliminarzu 1883 roku wydatków ministerstwa handlu, których wymaga budowa odnóg kolei transwersalnej galicyjskiej, ustawą z dnia 28 lutego 1883 (Dz. u. p. Nr. 22) dozwolona, wyznacza się Rządowi na rok 1883 w celu rozpoczęcia budowy tych odnóg dotacyą w sumie 2,000.000 zł. z prawem czerpania z niej do końca marca 1885.

Artykuł II.

Sumy potrzebne na rachunek dotacyi w artykule I wyznaczonej, wziąć należy z zasobów kasowych, o ile zaś byłoby to niemożliwe, zaciągnąć dług nieustalony, który zwrócony być ma najpóźniej aż do końca marca 1884.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi handlu i Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 10 czerwca 1883.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Dunajewski r. w.

110.**Rozporządzenie ministerstwa handlu z d. 11 czerwca 1883,
tyczące się zaprowadzenia przekazów pocztowych w obrocie z monarchyi austriacko-węgierskiej do Kanady w Ameryce północnej.**

Po ząwszy od dnia 1 lipca b. r. można za pośrednictwem zarządu pocztowego szwajcarskiego wysyłać z monarchyi austriacko-węgierskiej do Kanady w Ameryce północnej przekazy pocztowe pod temi samemi warunkami, które ustanowione zostały dla obrotu przekazów pocztowych ze Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej.

Oplata od tych przekazów pocztowych, które przy oddaniu można frankować tylko do Bazylei, wynosi 20 centów od kwot aż do 20 złotych włącznie a od każdych 10 złotych po nad tę sumę, o 10 centów więcej.

Taksa szwajcarsko-kanadyjska za przesłanie dalej od Bazylei aż do miejsca przeznaczenia w Kanadzie, wynosi 20 centymów od każdych 10 franków i jest potrącana z kwoty przekazanej.

Kwota złożona w walucie bankowej austriackiej i przez austriackie urzędy pocztowe wymiennicze na walutę franków w złocie przeliczona, będzie po strąceniu należitości szwajcarsko-kanadyjskiej przeliczona na walutę dolarów w złocie, w stosunku 5 franków 15 centymów = 1 dolar w złocie.

Takie przekazy pocztowe, wygotowane na blankietach przeznaczonych do obrotu międzynarodowego adresować mają posyłający do szwajcarskiego urzędu pocztowego a względnie przekazowego w Bazylei, t. j. urząd ten wymienić winni jako adresata na przedniej stronie blankietu, obok wyrazu tekstu „auszuzahlen an“, na odwrotnej zaś stronie odcinka trzeba napisać wyraźnie imię i nazwisko, tudzież dokładny adres (miejsce przeznaczenia, hrabstwo i prowincya) rzeczywistego odbiorcy przekazu pocztowego.

Nazwisko i dokładny adres posyłającego podać należy na przedniej stronie odcinka.

Pino r. w.

111.**Rozporządzenie ministerstwa handlu z d. 12 czerwca 1883,
tyczące się zaprowadzenia zleceń pocztowych w obrocie między monarchyą austriacko-węgierską a Niemcami.**

W porozumieniu z naczelnym urzędem pocztowym ces. niemieckim, zaprowadza się od dnia 1 lipca b. r. w obrocie między monarchyą austriacko-węgierską a Niemcami używanie zleceń pocztowych.

We względzie postępowania w tym względzie, nadmienia się co następuje:

1 Za pomocą zlecenia pocztowego można w obrocie z monarchyi austriacko-węgierskiej do Niemiec odbierać kwoty pieniężne aż do 400 marek, a w obrocie z Niemiec do monarchyi austriacko-węgierskiej aż do 200 zł. w. austr.

2. Kwotę, która ma być odebrana, wyrazić należy w zleceniu pocztowem w walucie kraju, któremu się odebranie zleca, a więc w zleceniach pocztowych z monarchyi austriacko-węgierskiej do Niemiec, w markach, a w zleceniach pocztowych z Niemiec do monarchyi austriacko-węgierskiej, w walucie austriackiej.

3. Zlecenie pocztowe, do którego dołączyć należy papier, mający być spłaconym (dokument uzasadniający żądanie), posyła się jako list polecony. List wystósować winien posyłający wprost do tego zakładu pocztowego, który zająć się ma odebraniem kwoty.

Do zlecenia pocztowego dołączyć można kilka kwitów, weksli, kuponów itp., jeżeli chodzi o to, aby ten sam urząd pocztowy odebrał należność za nie jednocześnie od tej samej osoby; atoli ogólna suma kwot, które mają być odebrane, nie może wynosić więcej jak 400 marek a względnie jak 200 zł. wal. austr.

Kilka zleceń pocztowych, dotyczących się rozmaitych dłużników, nie wolno łączyć w jedną posyłkę.

4. Listy zawierające zlecenia pocztowe muszą być frankowane, gdy się oddaje na pocztę a opłatę pocztową uiszcza się przez użycie znaczków listowych albo kopert stęplowanych, zaprowadzonych w kraju, z którego list pochodzi.

Listy te nie powinny ważyć nad 250 gramów.

Opłata od listu zawierającego zlecenie pocztowe jest ta sama jak od listu poleconego, tyleż ważącego; wynosi przeto od listu ze zleceniem pocztowym, ważącego aż do 15 gramów w monarchyi austriacko-węgierskiej 15 c. a w Niemczech 30 feników, a od listu ze zleceniem pocztowym, ważącym przeszło 15 aż do 250 gramów w monarchyi austriacko-węgierskiej 20 centów a w Niemczech 40 feników.

Opłaty te zatrzymuje w całości zarząd obszaru, w którym list oddano na pocztę.

5. Załączki zlecenia pocztowego spłacone być muszą w całości. Uplacanie częściowe nie jest dozwolone.

6. Do zleceń pocztowych z monarchyi austriacko-węgierskiej do Niemiec, używać należy formularzy, wydanych dla obszaru administracyjnego c. k. austriackiego a względnie kr. węgierskiego, atoli tekst . . . zł. . . c. oddawcy zmieniać winni własną ręką na . . . marek. Do zleceń pocztowych z Niemiec do monarchyi austriacko-węgierskiej, używane będą formularze, przeznaczone do obrotu wewnętrznego niemieckiego.

7. Zlecenia pocztowe z Niemiec mają być okazywane a względnie załączki zleceń pocztowych adresatom doręczane, jakoteż kwoty pieniężne odbierane, tam, gdzie posyłki pocztowe roznoszą listowi, w mieszkaniu lub lokalu przedsiębiorstwa adresata; tam zaś, gdzie doręczanie nie jest zaprowadzone, adresaci będą uwiadamiani o nadejściu zlecenia pocztowego w taki sam sposób, jak o nadejściu listów poleconych i posyłek pocztowych wozowych.

8. Odebrane kwoty przesyłane będą oddawcy przekazem pocztowym po strąceniu należności od przekazu, w obrocie monarchyi austriacko-węgierskiej z Niemcami przypadającej, przez ten zakład pocztowy, który pieniądze odebrał. Należność od przekazu pocztowego obliczana będzie zawsze podług tej kwoty, którą od adresata zlecenia pocztowego odebrano.

Kwoty odebrane w monarchyi austriacko-węgierskiej w walucie austriackiej na podstawie zleceń pocztowych, które nadeszły z Niemiec, będą przeliczane na marki, jakoteż kwoty odebrane w Niemczech w markach na podstawie zleceń pocztowych, które nadeszły z monarchyi austriacko-węgierskiej, będą przeliczane na walutę austriacką w przekazach pocztowych do zleceń przez austriackie urzędy pocztowe wymiennie w taki sam sposób, jak to się dzieje przy posyłaniu zwyczajnych przekazów pocztowych do Niemiec a względnie z Niemiec.

Do wygotowania przekazów pocztowych, za pomocą których każda odebrana kwota przesyłana być ma dawcom polecenia w Niemczech, używane będą osobne formularze na popielatym papierze (blan. Nr. 434/B), opatrzone napisem: „Internationale Auftrags-Postanweisungen (Mandat de recouvrement de poste international)“ a urząd pocztowy, który ten przekaz wygotowuje, winien na jego odcinku, poniżej tekstu „Name und Wohnort des Absenders etc.“ podać nazwisko i mieszkanie tego, który zlecenie pocztowe zrealizował.

Zresztą dawcom zlecenia zostawia się do woli dołączenie do zlecenia pocztowego formularza przekazu pocztowego międzynarodowego, w którym nazwisko i mieszkanie posyłającego i odbiorcy zlecenia pocztowego a względnie przekazu jest wyrażone, a to celem użycia go w swoim czasie do przesłania odebranej kwoty, ale w formularzach tych nie wolno pisać kwoty długu i także nie wolno przyjmować opłaty od takich przekazów.

9. Kwotę złożyć można albo od razu w ręce osoby pocztowej doręczającej, albo też, jeżeli dający zlecenie nie żądał, aby zlecenie pocztowe odesłano mu niezwłocznie napowrót, w urzędzie pocztowym oddawczym w przeciągu dni 14 po okazaniu zlecenia pocztowego a względnie po otrzymaniu uwiadomienia.

10. Papiery, do zlecenia pocztowego dołączone, których zrealizowanie było niemożliwe, odsyłać należy dającemu zlecenie pocztowe bezpłatnie i za poleceniem.

11. Zarządy pocztowe ręczą za przesłanie listów ze zleceniami pocztowymi, jak za list polecony, a za kwotę odebraną, w taki sam sposób, jak za kwoty wniesione na przekazy pocztowe. Natomiast nie dają zarządy pocztowe żadnej gwarancji co do czasu okazania lub odesłania napowrót zleceń pocztowych i nie przyjmują żadnej odpowiedzialności za spóźnienie w przesłaniu przekazów pocztowych, tyczących się zleceń.

12. Zlecenia pocztowe nie będą posyłane dalej do innego miejsca, prócz do pierwotnego miejsca przeznaczenia.

Pino r. w.